

BOEKBESPREKING

Tuchtwet voor Geneeskundigen, Tandartsen en Vroedvrouwen, door Mr. B. de Gaay Fortman. N. V. Boekhandel W. ten Have, Amsterdam.

„Een tandarts, die zich schuldig maakt aan handelingen, die het vertrouwen in den stand der tandartsen ondermijnen, of aan nalatigheid, waardoor ernstige schade ontstond voor een persoon, te wiens behoefte hem tandheekkundige raad of bijstand gevraagd werd of aan wien hij dien raad of bijstand verleende, of die in de uitoefening van de tandheekkunst blijk geeft van grove onkunde, kan, onverminderd zijn aansprakelijkheid ingevolge het Burgerlijk Wetboek, of het Wetboek van Strafrecht, worden onderworpen aan één van de maatregelen, vermeld in artikel 5.”

Aldus luidt artikel 2 van de Tuchtwet, die de officieele afspiegeling is van de vormen van beroepsrechtspraak, zooals de Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst deze uit eigen initiatief reeds jaren had ingesteld en naar welk model onze Mij. eveneens een overeenkomstige regeling ter interne beslechting van geschillen heeft getroffen.

Door de wet van 2 Juli van dit jaar heeft de Staat deze taak overgenomen, voorzoover op het maatschappelijk belang door handelingen van vertegenwoordigers der bovengenoemde groepen inbreuk wordt gemaakt.

Dat er tusschen de belangen der beroepsgemeenschap en die van de samenleving een zeer breede marge ligt, behoeft geen nader betoog en zoo zal het wel zeer hooge uitzondering blijven, dat een der Colleges van Tucht waaraan de toepassing der correctioneele maatregelen zullen worden opgedragen, voor kwesties de uitoefening der tandheekkunde rakende, in werking zou moeten komen.

Voor het verkrijgen van een juist inzicht in de strekking en in de draagwijdte van deze Tuchtwet is de vorm, waarin zij door Mr. de Gaay Fortman, rechter te Amsterdam, is uitgegeven, zeer gewenscht. Bij elk artikel is een toelichting gegeven, ontleend aan de schriftelijke en mondelinge gedachtenwisseling bij de behandeling in de beide

Kamers en uit de Memorie van Toelichting is de aanleiding tot deze wet eveneens uiteengezet.

De praktische regeling, die uit de in-werking-treding van deze wet voortvloeit, zal alsnog bij algemeenen maatregel van bestuur krachtens art. 15 geschieden. Het ligt blijkens mededeeling in de bedoeling van den auteur om die in denzelfden vorm in het licht te geven als deze uitgave. Tezamen zullen zij een bron van volledige informatie vormen voor ieder die belang stelt in deze, voor ons land nieuwe, wettelijke regeling der beroepsrechtspraak.

B.

Appointment Diary. Uitgegeven door de Fa. Cottrell & Co., Londen. Prijs 3 shilling.

Van bovengenoemde firma ontvingen wij wederom het door haar uitgegeven „dagboek voor tandartsen”, waarvan de handigheid en de overzichtelijkheid der gemaakte afspraken (voor de geheele week zijn de dagen over de opengeslagen dubbele pagina verdeeld) ons in het dagelijksch gebruik van eenige jaren goed had voldaan. Zoo goed zelfs, dat toen het vorige jaar het recensie-exemplaar achterwege bleef, een poging gewaagd werd om langs anderen weg in het bezit te geraken. Helaas bleek het toen uitverkocht en hebben we ons „moeten behelpen”. Waaruit overigens voldoende blijkt, dat het oordeel van vele collega's aan de overzijde niet minder gunstig zal luiden!

B.

Handbuch der Haut- und Geschlechtskrankheiten, herausgegeben von J. J a d a s s o h n. Zahn deformitäten bei angeborener Syphilis, von Prof. Dr. P. K r a n z, München.

Het was te voorzien, dat *Jadassohn* in zijn handboek der venereologie ook de bespreking van het gebit eene plaats zoude inruimen; met uitzondering toch van de palaeontologie is er in het domein der wetenschap nauwelijks een gebied aan te wijzen, waar de beoordeeling der gebitsvorm zoo algemeene belangstelling mocht ondervinden, als bij de studie der heredosyphilis. Een schier eindelooze rij van onderzoekers heeft er haar krachten aan beproefd, om aldus, ieder naar eigen inzicht, de gevonden verschijnselen — vaak op elkander weersprekende wijze — te interpreteren.

Het was derhalve eene goede gedachte, de bewerking van dit hoofdstuk toe te vertrouwen aan een zoo ervaren kenner dezer problemen, als *Kranz* ongetwijfeld is. En gezegd moet worden, dat hij zich op voortreffelijke wijze van zijn taak gekweten heeft.

Het belangrijkste deel van schrijvers beschouwingen wordt door een historisch overzicht der literatuur ingenomen — het lag voor de hand, dat hij zich daarbij tot de voornaamste schrijvers bepalen moest: zoo vermeldt hij naast *Hutchinson* zelve o.m. *Fournier*, *Hochsinger*, *Neumann*, *Oberwarth*, *Zinsser* en *Cavallaro*. Even uitvoerig bespreekt hij status praesens en aetiologie: ook hier wordt er de nadruk op gelegd, hoe de verschillende onderzoekers een groot aantal hypothesen hebben opgesteld.

Dat schrijver — ook in zijn literaturopgave — onzen verdienstelijken landgenoot *Dentz* steeds onder den naam *Deutz* vermeldt, is natuurlijk niets anders dan een lapsus calami. Ernstiger desideratum achten wij het ontbreken eener afbeelding, welke naast de *Hutchinson'sche* anomalie ook de normale tandvorm weergeeft, en waarvan wij bij *Rohrer* zoo een duidelijk voorbeeld zagen: reeds voor den odontoloog achten wij het stellen eener zekere diagnose vaak verre van eenvoudig — hoeveel te meer voor den syphilidoloog, wiens eigenlijk onderzoeksterrein veel meer naar den zuidpool van 's menschen lichaam toegekeerd ligt! Ook het asymmetrisch voorkomen der *Hutchinson'sche* tanden hadden wij gaarne vermeld gezien. Doch afgezien daarvan vinden wij in schrijvers werk zoo waardevolle gegevens, dat wij de lezing ervan slechts onverdeeld aanbevelen kunnen!

Th. E. DE JONGE-COHEN.